

<p>26 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια. Τῶν ἀγίων.</p> <p>Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος, καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς, ἐν χάριτι, καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια τῶν ἀθλητῶν, αἷματι λουσάμενος, θεομακάριστε.</p> <p>Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως, καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα, διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.</p> <p>Ἐρμιππόν τε καὶ Ἐρμόλαον, καὶ Ἐρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας καὶ λουσαμένους λουτρὸν</p>		<p>26 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια. Τῶν ἀγίων.</p> <p>Μάρτυρα ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἐπόθησες μέ ἱερὴ διά- θεση ἱερώτατη ζωὴ καὶ ἔγινες ἱερέας τοῦ Παντοκράτο- ρα Ἰησοῦ· καὶ ἔσωσες λαοὺς ἀπὸ τὸν ἀνιέρο σκοτισμό μέ τὰ σεμνά σου λόγια μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνέβηκες πρὸς τὰ οὐράνια τάγματα τῶν ἀθλητῶν λουσμένος μέσα στό αἷμα σου, μακαρισμένε ἀπὸ τὸν Θεό.</p> <p>Μάρτυρα ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἐνῶ κρυβόσουν κάπο- τε ἀπὸ τό φόβο τῶν ἀνόμων, φανερώνεις χαρούμενος τό κρυμμένο μυστήριό τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀληθινῆς γνώσεως στόν ἀθλοφόρο Παντελεήμονα· καὶ φανερώ- θηκες καὶ πέθανες προθυμότατα γιά τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος διάλεξε νά πάθει ἀπὸ ἀγαθότητα.</p> <p>Καί τὸν Ἐρμιππο καὶ τὸν Ἐρμόλαο καὶ τὸν Ἐρμοκράτη, τοὺς Μάρτυρες τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖο ἀγωνίσθηκαν μέ πίστη καὶ μέ τρόπο θαυμαστό, καὶ θανάτωσαν τὸν δόλιο (τὸν διάβολο), καὶ λούσθηκαν</p>
---	--	---

μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερώς δοξάζοντες, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἐορτάζοντες πανηγυρίσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὀλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μαστιξίν, αἰκίας πάσας, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε θεομακάριστε.

Ὅσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεία τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω Σεμνή ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα...

Τῆς Ἁγίας.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ

μέ λουτρό, τὸ ὁποῖο δέν θολώνεται ποτέ με ἐπόμενους ῥύπους (ἀκαθαρσίες), ἄς τοὺς ἐγκωμιάσουμε δοξάζοντάς τους με ἱερότητα, καὶ ἄς πανηγυρίσουμε γιορτάζοντας τὴ μνήμη τους.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! Ἐσὺ ἡ σοφὴ Παρασκευὴ, κατέβαλες (νίκησες) με ἀνδρεία τὴν ἀλαζονεία τοῦ Ἀντωνίνου ἀγωνιζόμενη πρόθυμα· Καὶ ἀφοῦ φάνηκες ἄξια γιὰ τὰ οὐράνια βραβεῖα καὶ τὰ στεφάνια, σεμνή, μνημόνευε πάντοτε πρὸς τὸν Κύριο τοὺς δούλους σου πού σέ τιμοῦμε με πίστη, γιὰ νὰ ἐλεηθοῦμε ἐμεῖς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανένδοξη, πού πόθησες ὀλόψυχα τὸν Δεσπότη Χριστό, ὑπέφερες με πολλὴ καρτερία τίς πληγές τῶν βασάνων, καὶ ἐνῶ ξεσχιζόσουν με τὰ μαστίγια στίς πλευρές σου, ὑπομένοντας ὅλα τὰ τραύματα γιὰ τὸν ἀγαπημένο σου Χριστό, ἐπέτυχες, νὰ λάβεις ἀπ' αὐτόν τὰ στεφάνια· γι' αὐτό σέ ἐγκωμιάζουμε, μακαρισμένη ἀπὸ τὸ Θεό.

Ὅσια καὶ Μάρτυς πανένδοξη, ποιός θά μπορέσει, νὰ διηγηθεῖ τὰ βραβεῖα τῶν κόπων σου καὶ τὰ γενναῖα θαύματα τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ τὴν ὑπομονή καὶ τὴν πραότητα, πού ἔδειξες, σεμνή, σάν νὰ μὴν εἶχες σῶμα· γι' αὐτό ἔγινες, Παρασκευὴ, σύντροφος τῶν Ἀγγέλων, νύμφη τοῦ Βασιλιᾶ τῶν πάντων, δοχεῖο τοῦ Πνεύματος.

Δόξα...

Τῆς Ἁγίας.

Παρθένε καὶ Μάρτυς ἀθλήτρια, πανένδοξη Παρα-

<p>πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἑορτάζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).</p> <p>Αναγνώσματα.</p> <p>Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).</p> <p>Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητέ, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι·</p>		<p>σκευή, μέ τίς πρεσβεῖες σου πρὸς τὸν Θεὸ ζήτησε, νά λυτρωθοῦν, αὐτοὶ πού ἑορτάζουν τό μαρτύριό σου, ἀπὸ πειρασμοῦ καὶ θλίψεως καὶ ἀπὸ τῆ μελλοντικῆ κρίση, Μάρτυς πανύμνητη.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ποιὸς νά μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; ποιὸς νά μὴν ἀνυμνήσει τὴν παρθενικὴ σου γέννηση; διότι αὐτὸς πού ἔλαμψε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή, καὶ σαρκώθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, αὐτὸς πού ὑπῆρχε Θεὸς ἀπὸ τῆ φύση του, καὶ ἔγινε ὡς πρὸς τὴ φύση ἄνθρωπος γιὰ μᾶς. Χωρὶς νά διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα, ἀλλὰ νά ἀναγνωρίζεται μέ δύο φύσεις, πού δέν συγχέονται. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστη, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).</p> <p>Αναγνώσματα.</p> <p>Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14).</p> <p>Αὐτά λέγει ὁ Κύριος. Ὅλα τὰ ἔθνη συγκεντρώθηκαν μαζί, καὶ σέ λίγο θά συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ ἄρχοντες τους. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς ψεύτικους θεοὺς μπορεῖ νά τὰ ἀναγγελεῖ αὐτά τὰ μελλοντικά γεγονότα, ἢ ποιὸς θά προφητεῦσει σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες αὐτά; Ἄς φέρουν οἱ εἰδωλικοί θεοὶ τοὺς μάρτυρές τους, καὶ ἄς προσπαθήσουν, νά δικαιοθοῦν, γιὰ ὅσα εἶπαν. Ἐσεῖς ὅμως οἱ δικοί μου Προφῆτες εἰσθε μάρτυρές μου. Καὶ ἐγὼ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, εἶμαι μάρτυρας</p>
--	--	---

ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μέτ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

(23 Ἀπριλίου. Σελίς 4-5).

Σοφία Σολομῶντος. Ε'. 15-ΣΤ'. 3).

(23 Ἀπριλίου. Σελίς 5-6).

Ἐκτενής... Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πολυῶδυνα βάσανα, ὑποστήναι
Πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠῦτομόλησας,
καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν
ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν
ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον,
ὑπεράνωθεν τῶν ἄστρον θρόνον θεῖναι· προῶ

ἀληθινός, καὶ ὁ δοῦλος μου, ὁ Ἰσραηλιτικός λαός, τὸν ὁποῖο ἐγὼ διάλεξα (γιά νά εἶναι μάρτυράς μου), γιά νά γνωρίσετε, καὶ νά πιστέψετε, καὶ νά κατανοήσετε, ὅτι ἐγὼ ὑπάρχω πράγματι. Πρὶν ἀπό μένα δέν ὑπῆρξε ἄλλος Θεός, καὶ δέ θά ὑπάρξει μετὰ ἀπό μένα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, καὶ δέν ὑπάρχει ἄλλος ἐκτός ἀπό μένα, πού θά σᾶς σώσει. Ἐγὼ προανήγγειλα τήν ἀπελευθέρωσή σας καὶ σᾶς ἐλευθέρωσα, καὶ σᾶς ὀνειδίδια, (σᾶς ἐπέκρινα) καὶ δέν ὑπῆρξε μεταξύ σας ἄλλος Θεός, γιά νά σᾶς ὑπερασπισθεῖ. Ἐσεῖς λοιπόν εἰσθε οἱ μάρτυρές μου, καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σας. Ἐγὼ ὑπάρχω προαιώνια, καὶ δέν ὑπάρχει κανεῖς πού μπορεῖ, νά ἐλευθερώσει κανένα ἀπό τά χέρια μου, θά πραγματοποιήσω, ὅ,τι ἀποφάσισα, καὶ ποιός μπορεῖ, νά τό ματαιώσει; Ἔτσι λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός πού σᾶς ἐλευθερώνει, ὁ ἅγιος Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

(23 Ἀπριλίου. Σελίδα 4-5).

Σοφία Σολομῶντος. Ε'. 15-ΣΤ'. 3).

(23 Ἀπριλίου. Σελίδα 5-6).

Ἐκτενής... Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Ἐτρεξες ἀπό μόνη σου, μέ ἀνδρικό φρόνημα, νά ὑποφέρεις, πανένδοξη, βάσανα πολυῶδυνα (μέ πολλούς πόνους), καὶ συνέτριψες ὡς σκόνη τά σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων (τῶν εἰδωλολατρῶν)· διότι μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ θανάτωσες τὸν ἀντίπαλο, πού καυχῶταν, ὅτι θά στήσει τό θρόνο του ἐπάνω ἀπό τά ἄστρα· διότι

ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὡσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεϊκῆ προνοία Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς παισί, τοῦ τετάρτου ἢ ὄρασις, μεθ' ὧν ἔκραζες. Σοῦ τὸ ἔλλεος μέγα Πανοικτίρμον ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε ὥφθης ἄμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου Σεμνή, Παρασκευὴ ἀοίδιμη, καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτήρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα...

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν πορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες. Χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ θεοτίμητε· Χαίροις, ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· Χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, μεθ'

γκρεμίσθηκε μπροστά στά πόδια σου, καὶ σάν σπουργίτι ἔγινε περιγελως.

Στίχ. Ὑπομένοντας ὑπέμεινα τὸν Κύριο καὶ μὲ πρόσεξε.

Τό βάρος τῆς πλάκας πού σοῦ ἔβαλαν, καί τό κάψιμο τῆς φωτιάς, μέ θεϊκῆ πρόνοια Ἄγγελος ἀμέσως τὴν μὲν πλάκα τὴν ἔδειξε ἐλεφριά ὡς φύλλο, καί τή φωτιά ὡς δροσερή αὔρα, ὅπως παλαιά ἔκανε γιά τούς νέους (στό καμίνι) ἢ ἐμφάνιση τοῦ τέταρτου νέου (τοῦ Ἀγγέλου)· μαζί μέ τούς ὁποίους ἔκραζες. Τό ἔλεός σου εἶναι μεγάλο, Πανεύσπλαχνε· γι' αὐτό προσκυνῶ χαρούμενη τό πανύμνητό σου ὄνομα.

Στίχ. Καί στήριξε ἐπάνω σέ πέτρα τά πόδια μου καὶ κατεύθυνε τὰ βήματά μου.

Ἐχοντας πάντοτε ὡς κτῆμα σου τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος καὶ τή λαμπρότητα τῆς ψυχῆς φάνηκες ἀμόλυντη· διότι ποθώντας τόν Νυμφίο βάδισες στά ἴχνη τοῦ πνευματικοῦ μύρου, σεμνή Παρασκευὴ ἔνδοξη· Καί τώρα πρέσβευε στό Σωτήρα τῶν ὅλων, νά δώσει συγχώρηση τῶν σφαλμάτων, σ' αὐτούς πού μέ πίστη ἐπιτελοῦν τή μνήμη σου.

Δόξα ...

Ἐλᾶτε ὅλα τὰ πέρατα τῆς γῆς, νά συγκροτήσουμε πνευματικὴ ὁμάδα, καὶ νά ἐγκωμιάσουμε τὴν Παρθένο καὶ Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ λέγοντας. Εἶθε νά χαίρεις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ τιμημένη ἀπό τόν Θεό. Εἶθε νά χαίρεις ἐσύ πού ὑποδέχθηκες καλά τό μαρτύριο. Εἶθε νά χαίρεις ὡς ἰσάξια μέ τούς Μάρτυρες καὶ συγκάτοικος τῶν Ὁσίων· Μαζί μέ αὐτούς κίετες, νά σωθοῦν οἱ

<p>ᾶν ἰκέτευε, τοῦσωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ Ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτικά. Τῶν Ἁγίων. Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, ἐντῆ ἀθλήσει αὐτῶν στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους κάθειλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Τῆς Ἁγίας. Τὴν σπουδὴν σου τῆ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῆ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῆ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δί-</p>		<p>ψυχές μας. Καὶ νῦν... Θεοτόκε, ἐσύ ἡ ἀληθινὴ κληματαριά, ἡ ὅποια βλά- στησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς, ἐσένα ἰκετεύουμε πρέ- σβευε, Κυρία, μαζί μέ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ὄλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτικά. Τῶν Ἁγίων. Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε, κατά τό μαρτύριό τους πῆραν στεφάνια τῆς ἀφθαρσίας ἀπό σένα τό Θεό μας· διότι ἔχοντας τὴ δύναμή σου κατέβαλαν τοὺς τυράν- νους· καὶ συνέτριψαν τίς ἀνίσχυρες ἀλαζονεῖες τῶν δαιμόνων. Μέ τίς ἰκεσίες αὐτῶν, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας.</p> <p>Τῆς Ἁγίας. Ἀφοῦ ἔκενες τὴ φροντίδα σου ἀνάλογη μέ τό ὄνομά σου, ἐσύ πού ὀνομάζεσαι Παρασκευὴ (προετοι- μασία), τὴν πίστη πού ἔχει τό δικό σου ὄνομα τὴν κλη- ρονόμεσες ὡς κατοικία, Παρασκευὴ ἀγωνίστρια· γι' αὐτό χύνεις μπροστά μας θεραπείες, καὶ πρεσβεύεις γιά τίς ψυχές μας.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Μόλις ὁ Γαβριὴλ σοῦ ἀνήγγειλε τό χαῖρε, Παρθένε, μαζί μέ τὴ φωνὴ ἔπαιρνε σάρκα ὁ Κύριος τῶν ὄλων μέσα σ' ἐσένα τὴν ἀγία κιβωτό, ὅπως εἶπε ὁ δίκαιος</p>
--	--	--

καιος Δαυῖδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).

26 ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΡΜΟΛΑΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31).

Καθίσματα.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων, Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Δαυῖδ· ἀναδείχθηκες πλατύτερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κρατώντας στὰ σπλάχνα σου τὸν Δημιουργό σου. Δόξα σ' αὐτὸν ποὺ κατοίκησε μέσα σου. Δόξα σ' αὐτὸν ποὺ προῆλθε ἀπὸ σένα. Δόξα σ' αὐτὸν ποὺ μᾶς ἐλευθέρωσε, μέ τὴ γέννησή του ἀπὸ σένα.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).

26 ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΡΜΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31).

Καθίσματα.

Ἐπειδὴ ἀγάπησες τὸ Χριστό καὶ ἐξωραΐσες τὴν ψυχὴ σου μέ ἀγνότητα, μέ κάθε εἶδος κόπων καὶ θλίψεων ἐμνηστεύθηκες μαζί του ὡς ἀμόλυνη νύμφη· γι' αὐτὸ σὲ ἔκανε ἄξια οὐρανίων θαλάμων, γιὰ νὰ πρεσβεύεις σ' αὐτὸν γιὰ μᾶς, ποὺ τιμοῦμε ἐσένα, Παρασκευὴ πανένδοξη.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Δέν θά σιωπήσουμε ποτέ, Θεοτόκε, νὰ διαλαλοῦμε τίς ἐξουσίες σου ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι. Διότι ἂν ἐσύ δέν πρωτοστατοῦσες πρεσβεύοντας, ποιός θά μᾶς λύτρωνε ἀπὸ τόσοις κινδύνους; καὶ ποιός θά μᾶς φύλαγε μέχρι τώρα ἐλευθέρους; Δέν θά ἀπομακρυνθοῦμε, Κυρία ἀπὸ σένα· διότι σῶζεις τοὺς δούλους σου ἀπὸ κάθε εἶδους δεινά.

<p>Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραῖσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφευγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.</p> <p>Ἀναβαθμοί.</p> <p>Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9). Προκείμενον.</p> <p>Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι.</p> <p>Στίχος. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβάματά μου.</p> <p>Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33).</p> <p>Εὐαγγέλιον.</p> <p>Κατὰ Ματθαῖον. (Γ'. 16-22).</p> <p>Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Πρόσέχετε δέ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰς ὑμᾶς εἰς συ-</p>		<p>Ὡς ἀμόλυντη ἀμνάδα (νεαρή προβατίνα) καὶ ἀγνή, ἐνώθηκες μυστικά μέ τόν Κύριο μέ σεμνότητα ζωῆς, ἀφοῦ στόλισες τόν ἑαυτό σου μέ τὴν ὠραιότητα τοῦ μαρτυρίου· γι' αὐτό ἔλαβες τὴν χάριν τῶν θεραπειῶν, γιαιτρούοντας ὅλες τίς ἀρρώστειες μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ὅλοι πού καταφεύγουμε μέ πόθο στήν ἀγαθότητά σου σέ γνωρίζουμε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού φάνηκες ἀληθινά Παρθένος καὶ μετὰ τὴ γέννηση, διότι ἐσένα ἔχουμε προστασία οἱ ἁμαρτωλοί, ἐσένα ἔχουμε σωτηρία στοὺς πειρασμούς, τὴ μόνη παναμόλυντη.</p> <p>Ἀναβαθμοί.</p> <p>Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίδα 9). Προκείμενο.</p> <p>Ὑπομένοντας ὑπέμεινα τόν Κύριο καί μέ πρόσεξε.</p> <p>Στίχ. Καί στήριξε ἐπάνω σέ πέτρα τὰ πόδια μου καὶ κατεύθυνε τὰ βήματά μου.</p> <p>Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33).</p> <p>Εὐαγγέλιο.</p> <p>Κατὰ Ματθαῖον. (Γ'. 16-22).</p> <p>Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του. Νά, ἐγὼ σᾶς ἀπόστέλλω ὡς πρόβατα ἀνάμεσα σέ λύκους. Νά εἴσθε λοιπόν φρόνιμοι, ὅπως τὰ φίδια, καὶ ἀκέραιοι, ὅπως τὰ περιστερία. Καὶ προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θά σᾶς παραδώσουν σέ συνέδρια, καὶ θά σᾶς μαστι-</p>
---	--	---

<p>νέδρια καί ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· Καί ἐπί ἡγεμόνας δέ καί βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καί τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δέ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μή μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσετε γάρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. Οὐ γάρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ Πατρός ὑμῶν τό λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δέ ἀδελφός ἀδελφόν εἰς θάνατον καί πατήρ τέκνον, καί ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπί γονεῖς καί θανατώσουσιν αὐτούς· καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μου· ὁ δέ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.</p> <p>Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον.</p> <p>Ὅτε ἐξεδήμησας πρὸς τόν σοί ποθοῦμενον Χριστόν τόν Θεόν, Παρασκευή αοίδιμε, τότε οἱ θεῖοι νόες, τήν ἱεράν σου ψυχήν ἀναλαβόντες, ἐν ταῖς τῶν Μαρτύρων κατέταξαν σκηναῖς· ὧν τόν ζῆλον ἐκτήσω, καί τούς ἀγῶνας διήνυσας. Τοῦτον δυσώπει σύν αὐτοῖς σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. . Ἰδιή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 154). Τῶν Ἁγίων. Ἕμνοις τήν φωτοφόρον, καί πανευκλεῆ</p>		<p>γώσουσιν στίς συναγωγές τους. Καί θά ὀδηγηθεῖτε σέ ἄρχοντες καί βασιλιάδες ἐξ αἰτίας μου, γιά νά εἰσθε μάρτυρες σ' αὐτούς καί στά ἔθνη. Καί ὅταν σᾶς παραδώσουν μή σκέπτεσθε πῶς ἢ τί θά πεῖτε· διότι θά σᾶς δοθεῖ ἐκείνη τήν ὥρα τό τί θά πεῖτε. Διότι δέ θά εἰσθε ἐσεῖς, πού θά ὀμιλεῖτε, ἀλλά τό Πνεῦμα τοῦ Πατέρα σας, πού θά ὀμιλεῖ μέσα σας. Καί θά παραδώσει ὁ ἀδελφός τόν ἀδελφό του σέ θάνατο, καί ὁ πατέρας τό παιδί του· καί θά ἐπαναστατήσουν τέκνα ἐναντίον γονέων καί θά τούς θανατώσουν· καί θά σᾶς μισοῦν ὅλοι ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· Ἀλλά αὐτός πού θά ὑπομείνει μέχρι τέλους, αὐτός θά σωθεῖ.</p> <p>Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο.</p> <p>Ὅταν ἔφυγες πρὸς αὐτόν πού ποθοῦσες, στόν Χριστό τόν Θεό, Παρασκευή ἔνδοξη, τότε οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι, παρέλαβαν τήν Ἁγία σου ψυχή, καί τήν κατέταξαν στίς κατοικίες τῶν Μαρτύρων· τῶν ὁποίων ἀπέκτησες τόν ζῆλο, καί διέτρεξες τούς ἀγῶνες τους. Αὐτόν ἰκέτενε μαζί μ' αὐτούς, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ἰδιή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 154). Τῶν Ἁγίων. Μέ ἕμνους ἄς ἐπαινέσουμε τή φωτοφόρο καί ξα-</p>
---	--	--

<p>καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.</p> <p>Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν, Ἑρμολάε πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γάρ, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.</p> <p>Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμολάε.</p> <p>Ὀλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας, πενομένας παμμάκαρ Ἑρμολάε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἰλεῶν μοι Παρθένε τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαίρουσα. Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Ὑμνοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευῆ, αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.</p> <p>Μαρτύρων, ἡ καλλονὴ σὺ πέφηνας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλω τοῦ Σταυροῦ, καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.</p> <p>Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων προσκύνησιν, ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.</p>		<p>κουστή καὶ ὑπερένδοξη μνήμη τοῦ Ἑρμολάου μεγαλύ- νοντας τὸν Χριστό.</p> <p>Εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ δόξα σου, πανένδοξε Ἑρμολάε· διότι ἀναδείχθηκες θερμότατος ὑπηρετῆς τοῦ μεγάλου Θεοῦ.</p> <p>Ἀφοῦ διήνυσες νόμιμον ἀγῶνα, ἔνδοξε, καταπά- τησες τὸ θράσος τῶν παρανόμων, πανένδοξε Μάρτυρα Ἑρμολάε.</p> <p>Ἀποδείχθηκες εὐτυχῆς (πλούσιος) ἔχοντας τὸν Χριστό πλοῦτο ἀνεξάντλητο, καὶ πλουτίζοντας τίς πει- νασμένες καρδιές, παμμακάριστε Ἑρμολάε.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Παρθένε παναμόλυντη, κάνε γιὰ μένα σπλαχνικὸ τὸν Χριστό κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς δίκης, βγάζοντάς με ἀπὸ τῆ φοβερῆ καταδίκη.</p> <p>Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Γιὰ μᾶς πού ὑμνοῦμε τὴ φωτοφόρα μνήμη σου, πανένδοξη Μάρτυς, ζήτησε χάρη καὶ συγχώρηση τῶν πταισμάτων, Παρασκευῆ ἔνδοξη, μέ τίς δεήσεις σου πρὸς τὸν Κύριο.</p> <p>Φάνηκες ἡ καλλονὴ (ἡ ὠραιότητα) τῶν Μαρτύρων, ἀφοῦ κατέβαλες τὰ μηχανήματα (τίς παγίδες) τοῦ ἐχθροῦ μέ τό ὄπλο τοῦ Σταυροῦ· καὶ ἀφοῦ πάλεψες ἀθλητικά νικώντας τὴν ὠμότητα (σκληρότητα) τῶν τυράννων, κήρυξες τὴν πίστη πού σέβεται τὸν Θεό.</p> <p>Νόμισε ὅτι θά καταλύσει τὴν ἔνσταση (τὴ δύναμη) τῆς καρτερίας σου ὁ τύραννος, πού προσέφερε ἄθλια προσκύνηση στὰ ξόανα (στά ξύλινα ἀγάλαματα)· ἀλλὰ μέ τὰ σοφὰ σου λόγια καταλύθηκε ὅλο τό θρά-</p>
---	--	--

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων, Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς, καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ὡιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156).

Τῶν Ἁγίων.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακία, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι Ἄγιε, πάντας γνωστούς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

Ἐγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σου Σοφὲ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Τῆς Ἁγίας.

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάλιστα, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερρότατος.

σος του.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ γεννιέται παίρνοντας ἔμψυχο σῶμα ἀπὸ τὰ ἀμόλυντα αἱματά σου, Κυρία· Κι ἐμᾶς πού γλιστρήσαμε ἀπὸ τὸ δάγκωμα τοῦ ἀπατεῶνα διαβόλου, μᾶς ἀνέπλασε μέ τὴ θεία δύναμή του.

Ὡιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156).

Τῶν Ἁγίων.

Ἐνδυναμούμενος, σοφέ, ἀπὸ τῆ δύναμη τοῦ Πνεύματος πού δημιουργεῖ τὰ πάντα, νίκησες, Πάτερ, τὴ δύναμη αὐτοῦ πού εἶναι δυνατός στὴν κακία.

Ἐγινες γιὰ τὸν Παντοκράτορα γνώριμος (δικός του), Ἄγιε, κάνοντας ὅλους γνωστούς του (δικούς του) μέ τὰ θεῖα λόγια σου.

Γνώρισε τὸν Ποιητὴ ὁ Παντελεήμων διδασκόμενος ἀπὸ τὸ δικό σου πνεῦμα, σοφέ, καὶ μαρτύρησε νόμιμα (θεάρεστα).

Θεοτοκίον.

Λύτρωσέ με, Παναμόλυντη, ἀπὸ τῆ φοβερῆ τρικυμία τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν λογισμῶν πού μπαίνουν ἀλύπητα στὴν καρδιά μου.

Τῆς Ἁγίας.

Ἐδινε δύναμη στὴν ἀδυναμία σου τὸ ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὴν φανέρωνε χαρούμενη ζωγραφίζοντας ἄριστα τὴ λάμψη τῆς καθαρῆς σου ψυχῆς.

Ἐνισχυμένη μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς Χριστοῦ, ὑπέφερες τὰ ἀλύπητα μαστιγώματα τῶν βουνεύρων (τῶν νεύρων τῶν βοδιῶν), ὅπως κάποιος διαμάντι στερεώτατο.

<p>Αγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38).</p> <p>Καθίσματα. Τοῦ Ἁγίου.</p> <p>Ἰερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ ἀπήστραψας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἐρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.</p> <p>Δόξα... Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Ἐκ σπαργάνων μητρῶων σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ τυράννων θράση, στερεῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοῖς στεφάνοις κοσμήσας,</p>		<p>Από ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ὑπέφερες στὸ στάδιο μὲ καρτερία τὸ κομμάτιασμα τοῦ σώματός σου καὶ τὰ ἀνυπόφορα πικρὰ τραύματα.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ἐσὺ μόνη γιὰ τοὺς γήινους (τοὺς ἀνθρώπους) ἔγινες πρόξενος (αἰτία) τῶν ὑπερφυσικῶν ἀγαθῶν, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· γι' αὐτὸ σοῦ κραυγάζουμε τὸ Χαῖρε.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38).</p> <p>Καθίσματα. Τοῦ Ἁγίου.</p> <p>Ζώντας τὴ ζωὴ σου ἅγια ἀναδείχθηκες ἱερέας τοῦ Λυτρωτῆ, φωτίζοντας αὐτούς, πού μὲ πίστη σέ πλησί-αζαν κάθε φορά, καὶ στὸ τέλος, μακάριε, ἄστραψες θεάρεστα τὸ φῶς τοῦ μαρτυρίου καὶ κατεφώτισες τὸν κόσμο· γι' αὐτὸ ἐκτελώντας τὴ φωτοφόρα καὶ ἁγία σου μνήμη, σέ ὑμνοῦμε καὶ σέ μακαρίζουμε πιστά, ἀθλοφόρε Ἐρμόλαε. Πρέσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση τῶν πταισμάτων, σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μὲ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Δόξα ... Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Από τὰ μητρικά σου σπάργανα ἀφιέρωσες ἐσὺ γιὰ πάντα τὸν ἑαυτό σου στὸ Χριστό, καὶ φάνηκες εὐάρεστη στὸ Σωτῆρα τῶν ὅλων· καὶ καταπάτησες δυνατὰ τὰ θράση τῶν τυράννων, καὶ ὑπέμεινες βάσανα ἀληθινὰ μὲ ἀνδρεία· γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς, στόλισε τὰ στεφάνια γιὰ σένα, καὶ σέ ἔβαλε μέσα σέ νυμφώνα</p>
--	--	---

ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον.
 Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ
 ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
 μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ
 πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς
 βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν
 τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
 δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ
 συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ
 καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι,
 τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον
 τόκον σου.

Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157-158).

Τῶν Ἁγίων.

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, θείῳ
 εὐοδοῦμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ
 ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς

ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχημάτισας,
 ἀξιάγαστε Ἐρμόλαε· διὰ τοῦτο πάντες
 εὐφημοῦμέν σε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἂν
 τιταξάμενος, μαρτυρίου στέφος εἴληφας,
 ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

οὐράνιο. Παρασκευὴ ἀξιοθαύμαστη, πρέσβευε στὸν
 Χριστὸ τὸν Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση πταισμάτων, σ'
 αὐτοῦς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένο καὶ μόνη μεταξύ τῶν γυναικῶν,
 ἐσένα πού γέννησες χωρὶς ἄνδρα τὸ Θεό μέ σάρκα, σέ
 μακαρίζομε ὅλες οἱ γεννιές τῶν ἀνθρώπων· διότι μέ-
 σα σου κατοίκησε ἡ φωτιά τῆς Θεότητος, καὶ θηλάζεις
 ὡς βρέφος τὸν Κτίστη καὶ Κύριο· γι' αὐτὸ τὸ γένος τῶν
 Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων δοξάζομε ἐπάξια τὴν
 πανάγια γέννησή σου (τὸν πανάγιο Υἱό σου), καὶ μέ
 μιά φωνή σοῦ φωνάζομε. Πρέσβευε στό δικό σου Υἱό
 καὶ Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση τῶν πταισμάτων, σ'
 αὐτοῦς πού προσκυνοῦν μέ πίστη τὴν ἄσπορη γέννησή
 σου (χωρὶς μεσολάβηση ἀνδρός).

Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 157-158).

Τῶν Ἁγίων.

Οἱ πορεῖες σου κατενοδούμενες ἀπὸ τὸ Ἅγιο
 Πνεῦμα κατανίκησαν τίς πορεῖες τοῦ ἐκδικητικοῦ δια-
 βόλου, καὶ φάνηκαν σέ πολλοὺς ἴσιος δρόμος.

Υπηρξες (διετέλεσες) ἱερώτατος ἱερέας ἀληθινός,
 ἀξιοθαύμαστε Ἐρμόλαε, γι' αὐτὸ ὅλοι σέ
 ἐγκωμιάζομε.

Ἀφοῦ ἀντιτάχθηκες μέ ρωμαλέο φρόνημα (διάθε-
 ση), σ' αὐτὸν πού παρανομοῦσε, ἔλαβες τὸ στεφάνι τοῦ
 μαρτυρίου, ἀθλώντας γενναῖα, ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

<p>Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην θεοχαρίωτε, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἁμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.</p> <p>Τῆς Ἁγίας. Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσι.</p> <p>Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.</p> <p>Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· ἡμέρας· τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.</p> <p>Ὡιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 159). Τῶν Ἁγίων. Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.</p> <p>Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἐρμιπὸς τε, καὶ ὁ θεῖος Ἐρμόλαος, ἅμα τῷ Ἐρμοκράτει,</p>		<p>Ὡς θρόνος ὅμοιος μέ τῇ φωτιά ἔχεις ἐπάνω σου τὸν Κύριο, Χαριτωμένη ἀπὸ τό Θεό· τὸν ὅποιον ἰκέτευε, νά σωθοῦμε ἐμεῖς, πού κινδυνεύουμε ἀπὸ τὸν σάλῳ (τὴν τρικυμία) τῆς ἁμαρτίας.</p> <p>Τῆς Ἁγίας. Ἀφοῦ σοῦ δόθηκαν θεραπείες καὶ χαρίσματα, ἀναβλύζεις ὡς πηγὴ καὶ τὰ θεϊκὰ ὄραματα, ὡς χάρες σ' αὐτούς πού με πίστη σέ ἐγκωμιάζουν κάθε φορὰ, καὶ προστρέχουν (καταφεύγουν) στό ναό σου.</p> <p>Χωρὶς νά ἔχεις ποτέ ρυτίδα ἢ κηλίδα, ἀλλὰ καὶ ἀποκτώντας τὸν ἁγιασμό τοῦ σώματος εἶδες Ἀγγέλους μαζί μέ τοὺς ὁποίους κραύγαζες· δόξα στή δυνάμη σου, Κύριε.</p> <p>Πόσο καταπληκτικό σημεῖο· διότι ὅταν σοῦ παρουσιάσθηκε ὡς εἰκόνα ἢ φρικτὴ ἡμέρα τοῦ πάθους τοῦ Σωτήρα, ἐνῶ ἦσουν ἀκόμη σέ γυναικείο σῶμα, εἶδες καὶ Σταυρό καὶ Καλάμι, Στεφάνι καὶ Σπόγγο.</p> <p>Θεοτοκίο. Γέννησες, Παρθένε, χωρὶς πείρα γάμου, καὶ μετὰ τῇ γέννηση φάνηκες (ἀποδείχθηκες) ὅτι μένεις πάλι Παρθένος· γι' αὐτό μέ ἀκατάπαυστες φωνές, Κυρία, μέ πίστη ἀδιστακτῆ σοῦ κραυγάζουμε τό Χαῖρε.</p> <p>Ὡιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 159). Τῶν Ἁγίων. Αὐτούς πού ἦταν κρατούμενοι στή νύχτα τῆς ἀπάτης, τοὺς καθωδήγησες πρὸς τό φῶς, καὶ ἔλαβες ὡς μισθό τό νά τελειώσεις τῇ ζωῇ σου μέ αἷμα.</p> <p>Οἱ στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁ Ἐρμιπὸς καὶ ὁ ἱερός Ἐρμόλαος μαζί μέ τὸν Ἐρμοκράτη</p>
---	--	--

<p>ιερολογίαις δοξάζονται.</p> <p>Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἔναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε, ὀυσθειήμεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.</p> <p>Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Ἡγώνισαι Σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας, ρητορεύεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.</p> <p>Νοῦν ἔχουσα στερορὸν, ἀπτοήτω φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεισι.</p> <p>Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοίδιμε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 160-161).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἐρμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἐρμοκράτης τε καὶ Ἐρμιππος ἅμα, μίαν στερορῶς ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα, Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες, θανόντες τε διὰ Χριστόν,</p>		<p>δοξολογοῦνται μέ ὕμνους ἱερούς.</p> <p>Ἀφοῦ ἀθλήσατε γιὰ χάρη τῆς σεβαστῆς Τριάδος οἱ τρεῖς Μάρτυρες μαζί μέ μυριάδες Ἀγγέλων, τώρα ἀγάλλεσθε στοὺς οὐρανοὺς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐχοντας ἐσένα ὅλοι, Παρθένε, προστασία, καταφυγίον καὶ βέβαιη βοήθεια, εἶθε νά λυτρωθοῦμε μέσω σοῦ ἀπό κάθε θλίψη.</p> <p>Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Ἀγωνίσθηκες, Σεμνή, καὶ θανάτωσες τὸν τύραννο μέ τὴν πάνσοφη ρητορία σου, ἀναγγέλλοντας τὸν Χριστό μέ σύνεση μπροστά στά δικαστικά βήματα.</p> <p>Ἐχοντας σταθερό νοῦ, μέ ἄφοβο φρόνημα, καταντρόπιασες τά σεβάσματα ὅλα τῶν εἰδώλων μέ τίς ἀποδείξεις ἀπό τὴν ἁγία γραφή.</p> <p>Κρίθηκες ἄξια γιὰ πνευματικὴ κλίνη (κρεβάτι) καὶ γιὰ νυφικό θάλαμο χορεύοντας θεάρεστα μαζί μέ τίς φρόνιμες παρθένες, Παρασκευὴ ξακουσμένη.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσένα προβάλλουμε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὡς ὄπλο, πού δέ συντρίβεται. Ἐσένα ἔχουμε ἄγκυρα καὶ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας, Νύμφη τοῦ Θεοῦ</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 160-161).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ὁ Ἐρμόλαος ὁ γενναῖος στρατιώτης, καὶ ὁ Ἐρμοκράτης καὶ ὁ Ἐρμιππος μαζί, ἐπέδειξαν σταθερὰ τὴν ἴδια γνώμη κηρύττοντας ἕνα Θεὸ τῶν πάντων· καὶ ἀφοῦ πέθαναν γιὰ τὸν Χριστό, δέχθηκαν οὐράνια στε-</p>
---	--	---

οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίζαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθήν, καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἐρμόλαε, μεθ' οὗ Χριστόν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. Ἀλλὰ προφθάσασα χειρὰ μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς, μετανοίαςλιμένα ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἀγίας.

Ἀγγέλου, παρουσία τὴν στέρνοις τεθεισάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῆ θεία θᾶπτον ἠφάνισε.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ῥυθμίσασαν.

Ἔρρει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησία,

φάνια.

Πορφυρώσατε (κοκκινίσατε) τὴ θεάρεστη χλαῖνη γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς σας μέ τις ρανίδες τῶν αἱμάτων σας πού χύθηκαν, ἀθλοφόροι τοῦ Κυρίου, καὶ παρουσιασθήκατε στὸν αἰώνιο Βασιλιά παρακαλώντας γιὰ μᾶς, μαζί μέ ὅλες τις οὐράνιες Δυνάμεις.

Μυήθηκε ἀπὸ σένα ὁ μέγας Παντελεήμων στὴν ὀρθή πίστι μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ ἀθλώντας θεάρεστα ἔγινε πρόξενος (αἴτιος) τοῦ δικοῦ σου μαρτυρίου, Ἐρμόλαε· μαζί μέ αὐτόν ἰκέτευε τὸν Χριστό, τὸν Θεό γιὰ ὅλους.

Θεοτοκίο.

Ἡ τρικυμία τῶν ἀμέτρητων σφαλμάτων μου μέ συνταράζει, καὶ μέ σπρώχνει διαρκῶς στό βυθό τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη. Ἀλλὰ πρόφθασε καὶ δῶσε μου τό χέρι σου καὶ βοήθησέ με νά προσορμισθῶ (νά ἀράξω) σέ γαλήνια λιμάνια μετανοίας. (Ὅρμος=Κόλπος).

Τῆς Ἀγίας.

Μέ παρουσία Ἀγγέλου, ὁ Κύριος μέ θεία δύναμη ἐξαφάνισε, πάνσεμνη, τὴν πολὺ μεγάλη πλάκα, πού τοποθετήθηκε ἐπάνω στό στήθος σου, ἔνδοξη Μάρτυς, καὶ τὰ καρφιά τῶν χειρῶν σου.

Σέ δοξάζουμε ὡς νέα πρωτομάρτυρα Θέκλα, ἐπειδὴ κήρυξες σέ ὅλους, καὶ πολλοὺς φώτισες μέ τό θεῖο λόγο καὶ μετέστρεψες ἀπίστους στὴν πίστη τοῦ Θεοῦ.

Ἀπὸ τὰ μελιστάλακτα χεῖλη σου ἔτρεχε τό σύνολο τῶν θεϊκῶν δογμάτων καὶ δίδασκες μέ θάρρος τὴν γνῶση γιὰ ὅλα γνῶση, Παρασκευὴ καύχημα τῶν Μαρ-

<p>Παρασκευή Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Θεοτοκίον. Ὡ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν. Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον. Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. Ὁ Οἶκος. Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων τῶν σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε, μεθ' ὧν εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν σου, καὶ συνελθόντων ἐνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμεν σοι ὕμνους, Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε. Συναξάριον. Τῇ ΚΣΤ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ἁγίας Ὅσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.</p>		<p>τύρων. Θεοτοκίον. Ὡ θαῦμα τό πῖό καινούριο ἀπὸ τὰ θαύματα! ὅτι δηλαδή Παρθένος, ἀφοῦ συνέλαβε στὴ μήτρα της χω- ρὶς ἄνδρα, αὐτὸν πού κυβερνᾷ τὰ σύμπαντα, δέν τὸν περιόρισε. Μικρὴ συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38). Κοντάκιο. Ἀφοῦ βρήκαμε, πάνσεμνη, τό ναό σου ὡς ἰατρεῖο ψυχικό, μέσα σ' αὐτόν ὅλοι οἱ πιστοὶ σέ τιμοῦμε μεγα- λόφωνα, Ὅσια, Μάρτυς, Παρασκευὴ ἀξιύμνητη. Οἶκος. Ἡ φωνὴ τοῦ Νυμφίου, ἀφοῦ σέ κάλεσε ὡς Νύμφη, σέ στόλισε μέ στεφάνι ἀφθαρσίας, θεοφώτιστη Παρα- σκευὴ πανένδοξη, καὶ ἀξίως συγκαταλέχθηκες μαζί μέ τούς σεβάσιμους ἀθλοφόρους καὶ Μάρτυρες, μαζί μέ τούς ὁποίους χαίροντας, μνημόνευε αὐτούς πού τελοῦν τὴν ἁγία ἑορτὴ σου καὶ ἔχουν ἔλθει μέσα στό ναό σου, διότι παρευρισκόμενοι τώρα σ' αὐτόν ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας σοῦ προσφέρουμε τούς ὕμνους, Ὅσια Μάρτυς Πα- ρασκευὴ ἀξία ὕμνων. Συναξάριο. Κατὰ τὴν εἰκοστὴ ἕκτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερέων Μαρτύρων Ἐρμολάου, Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτη. Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα εἶναι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Ὅσιας καὶ Μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.</p>
---	--	--

<p>Στίχοι. Θεῶ παρεσκεύασας ἀγνόν ὡς δρόμον, σαυτήν ἄγουσα, Σεμνή, εἰς κατοικίαν. Παρασκευήν ἔκτανε εἰκάδι χαλκός ἐν ἔκτη.</p> <p>Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60). Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 163). Τῶν Ἀγίων.</p> <p>Λαμπρυνθεῖς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ᾠδήγησα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.</p> <p>Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἑρμιππος, Ἑρμόλαε παμμακάριστε, σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου πόμα πίνουσι ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.</p> <p>Ὁρεκτῶν ἀκροτάτῳ, προσεπέλασας, Μάρτυς, θέσει θεούμενος, καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων, γηθόμενος κραυγάζεις τῷ Δεσπότη, Ἑρμόλαε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.</p> <p>ὑπερθέου Τριάδος, ἐκκαιόμενοι πόθῳ, Μάρτυρες Ἐνδοξοὶ, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσι, κατεσβέσατε ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.</p>		<p>Στίχ. Γιά τόν Θεό ἐτοίμασες ὡς ἀγνό δρόμο τόν ἑαυτό σου, ὀδηγώντας τον, σεμνή, στήν κατοικία του. Τήν Παρασκευή τήν θανάτωσε ὁ χαλκός κατά τήν εικοστή ἔκτη ἡμέρα. Μέ τίς ἅγιες πρεσβείες αὐτῶν, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν. Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60). Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 163). Τῶν Ἀγίων.</p> <p>Φωτισμένος ἀπό τόν ἀβασίλευτο φωτισμό τῆς πίστεως στό Θεό, ὄσιε, ὀδήγησες στό φῶς τῆς γνώσης τοῦ Θεοῦ πληθος σωζομένων πού μελωδοῦσε· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Ἐχοντας τά ἴδια ἀδελφικά φρονήματα ὁ μέγας Ἑρμοκράτης καί ὁ ἱερός Ἑρμιππος, παμμακάριστε Ἑρμόλαε, μαζί μέ σένα πίνουν τό ποτήριο τοῦ μαρτυρίου ψάλλοντας· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Πλησίασες τό κορυφαῖο ἀπό τά ἐπιθυμητά, Μάρτυρα, μέ τό νά γίνεις θεός κατά χάρη καί τώρα μαζί μέ τούς Μάρτυρες χαρούμενος κραυγάζεις στόν Κύριο, Ἑρμόλαε: Θεέ τῶν πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Θερμαινόμενοι ἀπό τόν πόθο τῆς Τριάδος πού εἶναι ἐπάνω ἀπό τούς νομιζομένους θεούς, ἔνδοξοι Μάρτυρες, σβήσατε τή φωτιά τῆς ἀθεΐας μέ τίς ῥανίδες τῶν αἱμάτων σας ψάλλοντας· Ὁ Θεός τῶν πατέρων</p>
---	--	---

<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περισώζε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Ὑπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μασχάλας ἔστεγες, καρτερῶς φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.</p> <p>Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδειῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.</p> <p>Ἦπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλιν μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόονα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες· Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστουργὸς ἐστὶ πάντων ἐκήρυττες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.</p> <p>Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 164-165).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ὁ ἱερός Ἐρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον,</p>		<p>μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Παναγία Παρθένε, πού γέννησες τὸν Θεό πού πῆρε σάρκα, προστάτεψε ἀπὸ κάθε ἀμαρτία καὶ θλίψη τὸ λαό σου, πού φωνάζει. Θεέ τῶν πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Τῆς Ἁγίας.</p> <p>Φρουρούμενη ἀπὸ τὸν Κύριο, Μάρτυς, μπροστά στό δικαστικό βῆμα τῶν ἀσεβῶν ὑπέμεινες καρτερικά νά καίεσαι στίς μασχάλες, καὶ ἔψαλλες χαμηλόφωνα. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός μου καὶ Κύριος.</p> <p>Χωρὶς νά σέ κάψει καθόλου ἡ φωτιά, Κόρη, μᾶλλον καίει τοὺς παρανόμους, καὶ ὁ Χριστὸς σ' ἐφύλαξε ἀβλαβῆ, ὅπως παλαιά ἔσωσε ἀπὸ τή φωτιά πού βροντοῦσε μέ πάταγο τοὺς ἀφοβους νέους μέ δυνατὸ χέρι.</p> <p>Τὰ δαιμονικά ἀγάλματα καὶ θεοί, οἱ ὅποιοι σαφῶς δέν ἐδημιούργησαν καμμία ἡπειρο ἢ πόλη ἀληθινά νά χαθοῦν, κραύγαζες· Καὶ ὁ Χριστὸς καὶ Κύριος εἶναι Δημιουργὸς ὅλων, ἐκήρυττες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐσὺ ἡ θεϊκὴ ἡγιασμένη κατοικία τοῦ Ὑψίστου, χαῖρε· διότι μ' ἐσένα, Θεοτόκε, δόθηκε ἡ χαρὰ στοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι κραυγάζουν· Ἐσὺ εἶσαι εὐλογημένη μεταξύ τῶν γυναικῶν, Παναμόλυνη.</p> <p>Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 164-165).</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ὁ ἱερός Ἐρμόλαος φωτιζόμενος μέ ἱερότητα προσέφερε θυσία ἀναίμακτη (χωρὶς αἷμα) σ' αὐτόν ὁ</p>
---	--	---

τυθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκουσίως, εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων· Λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων, καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῶ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἐρμόλαε τρισμάκαρ.

Ὁ Ἱερός Ἐρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἐρμιππος, καὶ ὁ Ἐρμοκράτης, οἱ στερροὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν, θύματα δεκτὰ δέ, ἑαυτοῦς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Χριστοῦ ῥωννύμενος, ὁ θεόφρων Ἐρμόλαος, ἀποκεκρυμμένον, γενεαῖς μυστήριον, πιστοῖς ἀπεκάλυπτεν, ἐγκεκρυμμένος φόβῳ ἐχθρῶν, καὶ φανερωθεὶς, τὸν φανερῶς ὑπὲρ πάντων, τυθέντα Θεὸν Λόγον, καταγγέλλει καὶ θνήσκει, καὶ ζῆ μετὰ Μαρτύρων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως, Παναγία

ὁποῖος ἀπὸ εὐσπλαχνία θυσιάσθηκε γιὰ μᾶς ὡς πρόβατο, καὶ ἀφοῦ σφαγιασθηκε θεληματικά γιὰ χάρη του, προσφέρθηκε ὡς εὐπρόσδεκτη θυσία κραυγάζοντας· Λαέ, ὑπερψώνετε τὸ Χριστὸ στους αἰῶνες.

Νεκρωμένος προηγουμένως ἀπὸ τὴν ἀπιστία ὁ Παντελεήμων, ἐπλησίασε, καὶ ἀφοῦ τρύγησε ὅπως μὲ δρεπάνι τὴ ζωὴ τὴν ἀληθινὴ μὲ τὴν ἀξιοσέβαστή σου παρακίνηση, ἀφοῦ ἀνέστησε τὸ παιδί πού θανατώθηκε ἀπὸ τὸ φίδι μὲ τὴ ζωοποιὸ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ἀνέβηκε στοῦ ὕψος τοῦ μαρτυρίου, τρισμακάριστε Ἐρμόλαε, δοξάζοντας μαζί σου τὸ Σωτῆρα στους αἰῶνες.

Ὁ Ἱερός Ἐρμόλαος, ὁ μέγας Ἐρμιππος, καὶ ὁ Ἐρμοκράτης, τὰ στερεὰ διαμάντια, δὲ λυπήθηκαν τὸ σῶμα τους, δὲν θυσίασαν στὰ ἀγάλματα· Ἀλλὰ προσέφεραν τοὺς ἑαυτοῦς τους ὡς θύματα εὐπρόσδεκτα στὸν Κύριο φωνάζοντας· Ἱερεῖς δοξολογεῖτε, λαέ ὑπερψώνετε τὸ Θεὸ στους αἰῶνες.

Ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὸ Χριστὸ ὁ Ἐρμόλαος μὲ τὰ θεϊκὰ φρονήματα, φανέρωνε στους πιστοὺς τὸ ἀπόκρυφο ἀπὸ γενιῆς μυστήριον, κρυμμένος ἀπὸ τὸ φόβο τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀφοῦ φανερώθηκε, κηρύττει τὸ Θεὸ Λόγο, ὁ ὁποῖος φανερά θυσιάσθηκε γιὰ ὅλους, καὶ πεθαίνει, καὶ ζεῖ μαζί μὲ τοὺς Μάρτυρες σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ἐσένα, τὸ εὐχάριστο παλάτι καὶ τὴ χαρούμενη κατοικία τοῦ Βασιλιᾶ τῶν πάντων, Παναγία Κυρία, σέ

Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι. Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως. Λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσῃ σου, Απόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς ἔκκαυσιν κράζουσα· εἰς ὁσμὴν τοῦ θείου μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

ὑμνοῦμε παρακαλώντας. Ανάδειξέ μας ναοὺς αὐτοῦ πού γεννήθηκε ἀπὸ σένα, νά μένουμε καθαροὶ ἀπὸ κάθε ἀντίθετη κακία καὶ νά φωνάζουμε ἀκατάπαυστα· Λαέ ὑπερψώνετε τὸ Χριστὸ στους αἰῶνες.

Τῆς Ἁγίας.

Ἀπέδειξες, Μάρτυς, ὅτι τὰ εἰδωλα δέν εἶναι θεοί, ἀλλὰ ψεύτικα φαντάσματα τῶν δαιμόνων, καὶ τὰ κατεδάφισες τελείως, καὶ τὰ συνέτριψες ὀλοκληρωτικά ψάλλοντας μέ εὐφροσύνῃ στό Χριστό ἀκατάπαυστα· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τόν Κύριο.

Ἀφοῦ συγκλονίσθηκε ὁ ναός μέ τήν εἴσοδό σου, ὁ Απόλλωνας ἔπεσε στή γῆ, καὶ ἔξακοντίσθηκαν (πετάχθηκαν μακριά) τὰ ἀγάλματα μέ τήν ἐνέργεια τοῦ ἀμόλυντου Σταυροῦ, μέ τόν ὅποιο προστατευμένη μυστηριωδῶς μέ πολύ θάρρος φώναζες· Ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τόν Κύριο.

Πληγωμένη ἀπό τήν ὠραιότητα καὶ τόν πόθο σου, Χριστέ, ἡ ἀγνή Παρασκευή, ὑπέφερε τὸ κάψιμο τῆς φωτιάς φωνάζοντας· θά τρέχω χωρίς στάση πίσω σου ἀθλώντας τώρα καρτερικά στήν εὐωδιά τοῦ θεϊκοῦ σου μύρου, δοξολογώντας τὸ θεϊκό σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Ἐσύ μόνη σέ ὄλες τίς γενιές, Παρθένε ἀγνή, ἀναδείχθηκες Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐσύ ἕγινες κατοικία τῆς Θεότητος, Παναμόλυντη, πού δέν κἀηκες ἀπὸ τῆ φωτιά τοῦ ἀπλησίαστου φωτός· γι' αὐτό ὅλοι σέ δοξολογοῦμε, Μαρία Νύμφη τοῦ Θεοῦ.

<p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40). Ωιδή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 166). Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἴστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν, ὁμολογῶν παναοίδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλήν, καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας, τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.</p> <p>Ἦφθητε τρίφωτος λαμπάς, θείου Πνεύματος πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἐρμιππε ἔνδοξε, σὺν Ἐρμοκράτει τῷ Ἐρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχάς, πιστῶν θεία χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.</p> <p>Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν, τοὺς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολεύοντας, καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.</p> <p>Ἦλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμοκράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου, ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτιρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.</p> <p>Θεοτοκίον. Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας,</p>		<p>Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40). Ωιδή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 166). Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Στεκόσουν ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὁμολογώντας τὸν Χριστό, ἄξιε ὄλων τῶν ὕμνων, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε τὴν καλήν ὁμολογία μπροστὰ στὸν Πιλάτο· καὶ ἀφοῦ ὀδηγήθηκες βίαια στὴ σφαγὴ, τὴν μὲν γῆ τὴν ἁγίασες μέ τὸ ἱερό σου αἷμα, τοὺς δὲ οὐρανοὺς τοὺς ἔκανες λαμπροὺς μέ τὴν ψυχὴ σου.</p> <p>Φανήκατε τρίφωτη λαμπάδα, ἀναμμένοι ἀπὸ τὴ φωτιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἐρμιππε ἔνδοξε, μαζί μέ τὸν Ἐρμοκράτη καὶ τὸν Ἐρμόλαο, χαροποιώντας μέ τὴ θεία χάρη τίς ψυχές τῶν πιστῶν, καὶ διώχνοντας τὴν καταχνιά τῆς ἀσέβειας, ἄξιοι ὄλων τῶν ὕμνων.</p> <p>Μέ λαμπρό στόμα ὅλοι, καὶ μέ χαρούμενη διάθε- ση, ἄς ὑμνήσουμε τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι στολισμένοι μέ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐπανωφόρι μέ εὐπρέπεια, καὶ περιφέρονται τώρα στὰ οὐράνια, καὶ ἀναβλύζουν ποταμούς θαυμάτων.</p> <p>Ἦλιε ἄδυτε (πού δέν δύεις, δέν βασιλεύεις) Χριστέ, μέ τίς ἅγιες παρακλήσεις τοῦ Ἐρμολάου, τοῦ Παντε- λεήμονος καὶ τοῦ Ἐρμοκράτους καὶ τῶν συναθλητῶν του, μὴ ἀποσύρεις ἀπὸ μᾶς, Λόγε τοῦ Θεοῦ τὰ ἐλέη σου, ἀλλὰ ὡς συνήθως σπλαχνίσου μας καὶ ἀπολύτρωσέ μας ἀπὸ τὰ κακά.</p> <p>Θεοτοκίο. Λυπήσου με, Σωτήρα, ἐσύ πού γεννήθηκες κι</p>
--	--	--

τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῆς Ἁγίας.

Ῥευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἠλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὄρᾶν, τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπειγομένη τρανῶς· ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ἦκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκη κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευή, Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῶ σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὠφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλότερα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

ἐφύλαξες ἄφθορη, αὐτὴν ποῦ σ' ἐγέννησε, μετὰ τὴν ἐγκυμοσύνη, ὅταν καθίσεις νὰ κρῖνεις τὰ σύμπαντα, παραβλέποντας τίς ἀνομίες καὶ τίς ἀμαρτίες μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῆς ἁγίας.

Τὴν περαστικὴ καὶ πρόσκαιρη ζωὴ, Μάρτυς, τὴν ἀντάλλαξες μὲ τὴ μελλοντικὴ, ἐπειδὴ βιαζόσουν νὰ βλέπεις μεγαλόπρεπα τὸ ἀπέραντο κάλλος (τὴν ὠραιότητα) τοῦ Νυμφίου σου· γι' αὐτὸ ἐπέτυχες τὰ ἀγνά στεφάνια, καλλιπάρθενε (ὠραία παρθένα).

Ἰκουσες θεϊκὴ φωνή, Παρασκευή, ποῦ ἐπιβεβαίωσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὰ αἰτήματά σου, καὶ διήνυσες, Μάρτυς σεμνὴ, πρόθυμα τὸν δρόμο καὶ ἔτρεξες κοντὰ του, ἀφοῦ σοῦ ἔκοψαν τὸ κεφάλι τὸ ἐντιμότερο.

Ζήτα (ικέτευε), Παρασκευή, ἀπὸ τὸν Χριστό, νὰ δωρηθεῖ σέ ὅλους, ποῦ ἔρχονται στὸν ἱερό ναὸ σου μὲ θερμότητα πίστη, νίκη ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ συγχώρηση τῶν πταισμάτων καὶ ἡ ἀπολύτρωση ἀπὸ τὰ δεινά.

Θεοτοκίον.

Φάνηκες ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβὶμ καὶ ὑψηλότερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἀμόλυνη Παρθένε Μαρία, ἀφοῦ γέννησες τὸν Ἄγγελο τῆς μεγάλης βουλῆς, ποῦ μαζί μὲ τὸν Πατέρα δὲν ἔχει ἀρχή, καὶ ποῦ πρόκειται νὰ ἔλθει ὡς Κριτὴς ὅλων.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

<p>Ἐξαποστειλάρια. Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῶ τῷ τοῦ Κυρίου σου τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον. Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἐνέδειξε Θεοτόκον. Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα μουσάρᾳ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι. (Δίς). Ῥήξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγῆν. Ἀσκήσει πρῶην τὸ σῶμα, τήξασα, ἐνδοξε,</p>		<p>Ἐξαποστειλάρια. Δυναμωμένη, καλλιπάρθενε (ώραία παρθένα), μέ τον Σταυρό τοῦ Κυρίου σου, διέλυσες τὸ θράσος τῶν τυράννων, Μάρτυς, ἀθλώντας γενναῖα· Καὶ ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ ἔλαβες βραβεῖα νίκης, πάνσοφη Παρασκευὴ ἀξιοθαύμαστη, ἰκετεύοντας γιὰ μᾶς, πού σέ τιμοῦμε μέ πόθο. Θεοτοκίον. Μαρία, καθαρῶτατο χρυσό θυμιατήρι, πού ἔγινες δοχεῖο τῆς ἀχώρητης Ἀγίας Τριάδας, στό ὅποιο ὁ Πατέρας ἔδειξε τήν εὐαρέσκειά του, καὶ ὁ Υἱὸς κατασκήνωσε, καὶ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ἀφοῦ σ' ἐσκέπασε μέ τή σκιά του, σέ ἀνέδειξε Θεοτόκο (Γεννήτρια τοῦ Θεοῦ). Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Χορεύοντας στίς αὐλές τοῦ Κυρίου, σεμνή Μάρτυς, μαζί μέ ἐκεῖνες τίς φρόνιμες παρθένες, ἀπό ἐκεῖ ἐπήρες χάρη, σοφή, νά θεραπεύεις νοσήματα, καὶ νά διώχνεις ἀκάθαρτα πνεύματα, ἀπό ἐκείνους πού προσέρχονται (πλησιάζουν) σ' ἐσένα. (Δίς). Αφοῦ συνέτριψες τή δύναμη τῶν ἀθεωτάτων τυράννων, σεμνή, καὶ ἀφοῦ ἐναπέθεσες στό Θεό τή στήριξη (τά θεμέλια), παρθένα, δέ φοβήθηκες καθόλου, οὔτε τά χτυπήματα ἀπό τά μολύβδινα (τά μεταλλικά) σφυριά, οὔτε τὸ ξέσχισμα τῶν σαρκῶν σου, οὔτε τὸ βρασμό τῶν καζανιῶν, οὔτε τή σφαγῆ τοῦ ξίφους. Αφοῦ ἔλιωσες προηγουμένως τὸ σῶμα μέ ἄσκηση,</p>
--	--	--

τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα,
τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης Μάρτυς Χριστοῦ,
οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν
χωνεῖα δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις,
καλλιπάρθενε.

Δόξα...

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει
ἀγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν
λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον. Ὡ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ!
ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα! ὦ Παρθενία,
Ἀγγέλων συμμετοχε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι·
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη
σου.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἀγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες

ἔνδοξη, ἔπειτα μέ τό μαρτύριο, ἀφοῦ ἀκόνισες τό μυα-
λό σου, σέ ὅλους ἀναδείχθηκες, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
ξίφος κατασκευασμένο ἀπό τόν οὐρανό (ἀπό τό Θεό),
πού δοκιμάσθηκε, καλλιπάρθενε (ὠραία παρθένα),
ὅπως τό χρυσάφι στό καμίνι, μέ τά τραύματα (μέ τά
βασανιστήρια).

Δόξα ...

Στήν πόλη τοῦ Θεοῦ μας, στό ὄρος τό ἅγιο του,
ἐκεῖ ἐγκαταστάθηκε ἡ Ἁγία, διατηρώντας ἄσβεστη τή
λαμπάδα. Ἄς ἀκούσουμε τό ἐγκώμιο τῆς Παρθένου. Ὡ
Παρθενία, ναὸς τοῦ Θεοῦ! Ὡ Παρθενία, δόξα τῶν
Μαρτύρων! Ὡ Παρθενία, πού συμμετέχεις στή δόξα
τῶν Ἀγγέλων!

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὅλη τὴν ἐλπίδα μου σ' ἐσένα τὴν ἀναθέτω· Μητέ-
ρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξέ με κάτω ἀπό τὴ σκέπη σου

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό, Σελίδα 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἀγίων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, κατὰ τό μαρτύριό τους
πῆραν στεφάνια τῆς ἀφθαρσίας ἀπό σένα τόν Θεό
μας· διότι ἔχοντας τὴ δύναμή σου κατέβαλαν τούς τυ-

γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον,
ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση.
Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον,
ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου
πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ
ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ
πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε· μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ
προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας. (Γ'. 23-Δ'. 5)

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ
νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν
μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ
νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν,
ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς
πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες

ράννους, καὶ συνέτριψαν τίς ἀνίσχυρες ἀλαζονεῖς τῶν
δαιμόνων. Μὲ τίς ἰκεσίαις αὐτῶν, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε
τίς ψυχές μας.

Τῆς Ἁγίας.

Ἀφοῦ ἔκενες τὴ φροντίδα σου ἀνάλογη μὲ τό
ὄνομά σου, ἐσύ πού ὀνομάζεσαι Παρασκευὴ (προετοι-
μασία), τὴν πίστη πού ἔχει τό δικό σου ὄνομα τὴν κλη-
ρονόμησες ὡς κατοικία, Παρασκευὴ ἀγωνίστρια· γι'
αὐτό χύνεις μπροστά μας θεραπείες, καὶ πρεσβεύεις
γιά τίς ψυχές μας.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη· μὴ παραβλέ-
ψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ
ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μὲ
πίστη· Τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καὶ σπεῦσε νά
ἰκετεῦσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἢ προστασία, αὐτῶν
πού σέ τιμοῦν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας: (Γ'. 23-Δ'. 5)

Ἀδελφοί, πρὶν ἔλθει ἡ πίστη στόν Χριστό, φυλαγό-
μασταν ἀπό τόν νόμο κλεισμένοι σάν σέ φρούριο, γιά
νά καταφύγουμε στήν πίστη, πού ἐπρόκειτο νά
ἀποκαλυφθεῖ (νά φανερωθεῖ). Ὡστε ὁ Μωσαϊκός Νό-
μος ἔγινε γιά μᾶς παιδαγωγός, γιά νά γνωρίσουμε
τόν Χριστό, γιά νά δικαιωθοῦμε ἀπό τὴν πίστη. Ἀφοῦ

γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστὲ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληγν, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον (Ε' . 24-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνῆ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα

ὅμως ἦλθε ἡ πίστη, δὲν εἶμαστε πλέον κάτω ἀπὸ παιδαγωγό. Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ μέ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό. διότι ὅσοι βαπτισθήκατε στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ντυθήκατε τὸν Χριστό. Δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος καὶ Ἕλληνας, (διάκριση μεταξύ τους)· δὲν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος· δὲν ὑπάρχει ἄνδρας καὶ γυναίκα· διότι ὅλοι ἐσεῖς εἴσθε ἕνας μέ τὴν ἔνωσή σας μέ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ ἂν ἐσεῖς ἀνήκετε στὸ Χριστό, ἄρα εἴσθε (πνευματικοί) ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραὰμ καὶ κληρονόμοι σύμφωνα μέ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ. Καὶ σᾶς λέγω, ὅσον καιρὸ ὁ κληρονόμος εἶναι νῆπιο, δὲν διαφέρει ἀπὸ δούλο, ἂν καὶ εἶναι κύριος ὅλων, ἀλλὰ εἶναι κάτω ἀπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους μέχρι τὴν προθεσμία τοῦ πατέρα του. Ἔτσι κι ἐμεῖς, ὅταν ἦμασταν νῆπια, ἦμασταν ὑποδουλωμένοι στὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου· ὅταν ὅμως ἦλθε ὁ κατάλληλος καιρὸς, ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸ του, πού γεννήθηκε ἀπὸ γυναίκα, γεννήθηκε κάτω ἀπὸ νόμο, γιὰ νὰ ἐξαγοράσει αὐτοὺς πού ἦταν κάτω ἀπὸ τὸν νόμο, γιὰ νὰ πάρουμε τὴν υἰοθεσία.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον (Ε' . 24-34).

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἀκολουθοῦσε τὸν Ἰησοῦ πλῆθος πολὺ καὶ τὸν πῆζαν (τὸν στρίμωχναν. Καὶ κάποια γυναίκα, πού ὑπέφερε ἀπὸ αἱμορραγία ἐπὶ δώδεκα χρόνια, καὶ ἔπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοὺς γιατροὺς, καὶ ξόδευσε ὅλα τὰ ὑπάρχοντά της, καὶ δὲν ὠφελήθηκε καθόλου, ἀλλὰ μᾶλλον ἦλθε στὸ χειρότερο, μόλις ἄκουσε γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀφοῦ ἦλθε μέσα στὸ πλῆθος ἀπὸ πίσω,

<p>ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.</p>		<p>ἄγγιξε τὸ ἱμάτιό του (τὸ ἐπανωφόρι του)· διότι ἔλεγε μέσα της, ὅτι καὶ ἂν μόνο ἀγγίξω τὸ ἱμάτιό του, θὰ σωθῶ. Καὶ ἀμέσως σταμάτησε ἡ πηγὴ τοῦ αἵματός της, καὶ αἰσθάνθηκε σωματικά, ὅτι θεραπεύθηκε ἀπὸ τὴ μάστιγά της, τὴν ἀσθένειά της. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε ἐσωτερικὰ τὴ δύναμη πού βγῆκε ἀπὸ μέσα του, στράφηκε στό πλῆθος καὶ ἔλεγε· Ποιὸς ἄγγιξε τὰ ἱμάτιά μου; καὶ τοῦ ἔλεγαν οἱ Μαθητές του· Βλέπεις τὸ πλῆθος πού σέ στριμώχνει, καὶ λές ποιὸς μέ ἄγγιξε; καὶ ἔβλεπε γύρω, γιὰ νὰ δεῖ αὐτὴν πού τὸ ἔκανε αὐτό. Καὶ ἡ γυναῖκα φοβισμένη καὶ τρέμοντας, γνωρίζοντας αὐτό πού ἔγινε σ' αὐτήν, ἦλθε καὶ ἔπεσε μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια. Κι Ἐκεῖνος τῆς εἶπε· Κόρη μου, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε· πήγαινε στό καλό μέ εἰρήνη, καὶ νὰ εἶσαι γιὰ πάντα ὑγιῆς ἀπὸ τὴ μάστιγά σου (ἀπὸ τὸ βάσανό σου).</p>
--	--	--